

מסורת הש"ס

(א) וְלִי מִנְחָה (ב) וּמִסֹּפֶת סִימָן... (ד) וּמִסֹּפֶת סִימָן... (ה) וְלִי מִנְחָה... (ו) וְלִי מִנְחָה... (ז) וְלִי מִנְחָה... (ח) וְלִי מִנְחָה... (ט) וְלִי מִנְחָה... (י) וְלִי מִנְחָה...

תורה אור השלם

- 1. שבע ימי יסוד... 2. והיו הדברים האלה... 3. והימים האלה הקרים... 4. וביום השמיני ימול... 5. והנה הנהגה על... 6. ואת תורת ה' ואת... 7. כל המשפט אשר...

גליון הש"ס

תוס' ד"ה ולא טובלין... וכן גם צ"ח... אחרת: ע"י מניח דף כג... ע"א תוס' ד"ה עשאוהו... בא"ח ד"ה לפני ההוא...

הגרות ה"ח

(א) נ"ח לא מני טעלה... משרם דכתיב: כל... (ב) תוס' ד"ה ולא טובלין... וכן הו' והכנה ועמל מני...

מוסף רש"י

ולשונות ביום: וכן לנג... שני ועוקן בניו יתן יום... וללה (ע"ל ד.ד.)

הקורא למפרע פרק שני מגילה

ב.

לעולם ר' יהודה. ואפי' לתחילה מכשיר וממני רבי יוסי היא ואפי' ליעבד לא: והא"ל. דתורם לתחילה ר' יהודה: והא"ל. דזרעהו"ז: דרביה. משמו של ר' אלעזר בן עזריה אמרה שצריך להשמיע והא"ל לישנא משמע לתחילה אבל ליעבד לראשונה עיני האל פוגמת דר' יהודה דלמכר ר"מ: אפי' סימא ר' יהודה. דלמכר בק"ש יאכ ליעבד אין לתחילה לא וממני נמי לתחילה הוא דפסלה למכר ור' יהודה היא ויך דזרעה המון נמי ר' יהודה היא ודקשיא לך הן דיהודה צריה דר' שמעון בן פזי מני לא ר' יהודה ולא ר' יוסי ר"מ היא דמכר לתחילה: מן המסיר. ר' יהודה שקריה לפניו הוא הממיר את הקטן ואין לך להציא ראייה ממנו שהרי רביס חולקין עליו: ברתנא ולא טובלין. משיגיע שביעי

ולא טובלין ולא מוין אלא ביום. קשיא דהתנן במסכת פרה (פ"ב משנה ב') אין טובלין האזוב צלילה ומזין ביום אבל הוא עצמו טובל צלילה ומזין עליו ביום והכא אמרינן דצריך לטבול ביום ופר"ת דשתי טבילות זו אחת לפני ההוא כדי לקבל ההוא והוא היא צלילה כדמי דמכר צמקת יצמות (דף מו: ז) ואחת לאחר ההוא והיינו היא דכתיבא בקרא והיא היא היא צמקת ויהי נמי משמע פ"ב דכריתות (דף ע.) דאיכא טבילה לפני ההוא דקאמרינן מה אבותיכם ולא נכנסו לצרית אלא צמלה וטבילה והרצאת דמים והרצאת דמים נפקא לן מויזרוק את הדם וטבילה נפקא לן משום דגמירי דאין ההוא צלילה לפנייה כדי לקבל ההוא והוא פרה צמקת אותה ההוא עומדת ואם כן צריך טבילה לפנייה וגם צריך טבילה לאחריה דהא נספרי קמני שאם הקדים טבילה לזה עשה לא עשה ולא כלום אלמא שיש טבילה לאחר ההוא כדמשמע תוס' ואחת קודם ההוא כדמשמע בכריתות וצממה מקומות בגמרתנו שמוכר טבילה לפני ההוא ומ"מ קשה הכא צלילה כדפרישית ואי צלילה דלפני ההוא כדמשמע

לעולם ר' יהודה ואפי' בכתחילה ולא קשיא הא דידיה הא דרביה דתניא ר' יהודה אומר משום ר"א בן עזריה הקורא את שמע צריך שישמיע לאזנו שנאמר ושמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד השמע לאונך מה שאתה מוציא מפיו ר"מ אומר אשר אנכי מצוך היום על לבבך אחר כוננת הלב הן הן הדברים השתא דאתית להכי אפילו תימא רבי יהודה כרביה סבירא ליה והא דתני יהודה בריה דר' שמעון בן פזי ר"מ היא: ר' יהודה מכשיר בקמין: (ד) (רתניא) א"ר יהודה קמן הייתי וקריתיה למעלה מרבי טרפון וזקנים בלוד אמרו לו אין מביאין ראייה מן הקמן תניא אמר רבי ז' קמן הייתי וקריתיה למעלה מרבי יהודה אמרו לו אין מביאין ראייה מן הקמן חדא ועוד קאמרו ליה חדא דקמן היית ועוד אפילו גדול היית אין מביאין ראייה מן המתיר: מתני' אין קורין את המגילה ולא מלין ולא טובלין ולא מוין וכן שומרת יום כנגד יום לא תמבול עד שתנין החמה וכולן שעשו משעלה עמוד השחר כשר: גמ' מגלן דאמר קרא והימים האלה נזכרים ונעשים ביום אין בלילה לא לימא תיהו תיובתא דר' יהושע בן לוי דאמר ריב"ל חייב אדם לקרות את המגילה בלילה ולשנותה ביום כי קתני אדיום: ולא מלין וכו': דכתיב וביום השמיני ימול: ולא טובלין ולא מוין וכו': דכתיב והוא השחר על המזא [וגו'] ביום השביעי ואיתקש במבילה להויה: וכן שומרת יום כנגד יום לא תמבול עד שתנין החמה וכו': פשיטא מ"ש שומרת יום כנגד יום מכל חייבי טבילות איצטרך סלקא דעתך אמינא תיהו כראיה ראשונה של זב וראיה ראשונה של זב איתקש לבעל קרי דכתיב ואת תורת ה' ואת אשר תמצו וזע מה בעל קרי טובל ביום האי נמי לימבול ביזמיה והא ביממא לא מצי מבילה (ה) דכתיב כל ימי זובה כמשכב נדתה יהיה לה בליליא מיהת ליעביד מוקצת שימור ויתשבול קמ"ל כיון דבעיא ספירה ספירה

הוא עצמו טובל צלילה ומזין עליו ביום והכא אמרינן דצריך לטבול ביום ופר"ת דשתי טבילות זו אחת לפני ההוא כדי לקבל ההוא והוא היא צלילה כדמי דמכר צמקת יצמות (דף מו: ז) ואחת לאחר ההוא והיינו היא דכתיבא בקרא והיא היא היא צמקת ויהי נמי משמע פ"ב דכריתות (דף ע.) דאיכא טבילה לפני ההוא דקאמרינן מה אבותיכם ולא נכנסו לצרית אלא צמלה וטבילה והרצאת דמים והרצאת דמים נפקא לן מויזרוק את הדם וטבילה נפקא לן משום דגמירי דאין ההוא צלילה לפנייה כדי לקבל ההוא והוא פרה צמקת אותה ההוא עומדת ואם כן צריך טבילה לפנייה וגם צריך טבילה לאחריה דהא נספרי קמני שאם הקדים טבילה לזה עשה לא עשה ולא כלום אלמא שיש טבילה לאחר ההוא כדמשמע תוס' ואחת קודם ההוא כדמשמע בכריתות וצממה מקומות בגמרתנו שמוכר טבילה לפני ההוא ומ"מ קשה הכא צלילה כדפרישית ואי צלילה דלפני ההוא כדמשמע

אחד לתורת יוס' למחרת וטובלת. ומתקרא ילף לה תמורת כהניס' ומייתא לה דשמעתא דתרייתא דמסכת נדה: סיפוי. הך ראייה של זבה כראיה ראשונה של זב דאיתקש לבעל קרי דכתיב זאת תורת ה' ואת אשר תמצו וממנו שכבת זרע חלה וזכה כתיב הכא והיינו ראייה ראשונה ואשר תמצו ממנו שכבת זרע היינו ענין קרי: משום דכתיב ויהי ערבין. כל ימי זוב טומאתה כמשכב נדתה יהיה לה ויך קרא דכתיב שומרת יום כנגד יום קאי מרובו כל ימי דרשינן לה במסכת נדה (דף עג.) והמרינן התם יהיה לה מלמד שסופרת אחד לאחד קאת סימור: ועכשיו הוא טובל בשמיני אין זו טבילה צמנה ולא דמיה יום קמ"ל

הוא עצמו טובל צלילה ומזין עליו ביום והכא אמרינן דצריך לטבול ביום ופר"ת דשתי טבילות זו אחת לפני ההוא כדי לקבל ההוא והוא היא צלילה כדמי דמכר צמקת יצמות (דף מו: ז) ואחת לאחר ההוא והיינו היא דכתיבא בקרא והיא היא היא צמקת ויהי נמי משמע פ"ב דכריתות (דף ע.) דאיכא טבילה לפני ההוא דקאמרינן מה אבותיכם ולא נכנסו לצרית אלא צמלה וטבילה והרצאת דמים והרצאת דמים נפקא לן מויזרוק את הדם וטבילה נפקא לן משום דגמירי דאין ההוא צלילה לפנייה כדי לקבל ההוא והוא פרה צמקת אותה ההוא עומדת ואם כן צריך טבילה לפנייה וגם צריך טבילה לאחריה דהא נספרי קמני שאם הקדים טבילה לזה עשה לא עשה ולא כלום אלמא שיש טבילה לאחר ההוא כדמשמע תוס' ואחת קודם ההוא כדמשמע בכריתות וצממה מקומות בגמרתנו שמוכר טבילה לפני ההוא ומ"מ קשה הכא צלילה כדפרישית ואי צלילה דלפני ההוא כדמשמע

מאי שומרת יום כנגד יום וכו'. אי ולא טובלין דלעיל מיירי צטבילת אדם אחי שפיר דבעי מאי שנה שהזכיר צפני עצמה אבל אי חיייר צטבילת אזוב צריך לפרש הכי מאי שנה שהזכיר שומרת יום לומר שהיא ביום מכל שאר חיייר צטבילות:

הוא עצמו טובל צלילה ומזין עליו ביום והכא אמרינן דצריך לטבול ביום ופר"ת דשתי טבילות זו אחת לפני ההוא כדי לקבל ההוא והוא היא צלילה כדמי דמכר צמקת יצמות (דף מו: ז) ואחת לאחר ההוא והיינו היא דכתיבא בקרא והיא היא היא צמקת ויהי נמי משמע פ"ב דכריתות (דף ע.) דאיכא טבילה לפני ההוא דקאמרינן מה אבותיכם ולא נכנסו לצרית אלא צמלה וטבילה והרצאת דמים והרצאת דמים נפקא לן מויזרוק את הדם וטבילה נפקא לן משום דגמירי דאין ההוא צלילה לפנייה כדי לקבל ההוא והוא פרה צמקת אותה ההוא עומדת ואם כן צריך טבילה לפנייה וגם צריך טבילה לאחריה דהא נספרי קמני שאם הקדים טבילה לזה עשה לא עשה ולא כלום אלמא שיש טבילה לאחר ההוא כדמשמע תוס' ואחת קודם ההוא כדמשמע בכריתות וצממה מקומות בגמרתנו שמוכר טבילה לפני ההוא ומ"מ קשה הכא צלילה כדפרישית ואי צלילה דלפני ההוא כדמשמע

שומרת יום כנגד יום כגון שראתה ב"א יום שבין נדה לנידה שהן ימי זובה, הדין ליטב שלא תגע בכרוב ולא תטהר למחר יום כולן] ואם לא ראתה בו דם טובלת ביום שלישי (א) לראייתה משנתין החמה וטהורה אבל קודם שנתן החמה לא. ורש"י"ל כי חייבי טבילות טבילות ביום, נידה ויולדת טבילות בלילה. נידה שעובר זמנה, פירותה אחז שבעת ימים לנידה דאורייתא ואי (תרויח) שבעה נקיים (ו) וספק זבוח, וטובלת ביום ביום. נידה בלילה. דוש ר' חייא בר אבא לצוריא, נידה דשעובר זמנה טבולת אפילו ביום. תמן אמרו אפילו עובר זמנה לא. מפני חזרתה ומפני סליחה. אשה משל בנות דוכותיה ואם טבולת ביום (א) ואם טבולת ביום. נידה שנסאפה וטבלה ר' שמי בשם ר' טהורה לביהא וטמאה לטהרות. ר' אלעזר משום ר' חנינא טמאה בין לביהא בין לטהרות, שנאמר וכבש שנית וטהר, מה הראשונה לידעת שנאמר וצוה הכהן וכבשו, אף שנייה לידעת.

הוא עצמו טובל צלילה ומזין עליו ביום והכא אמרינן דצריך לטבול ביום ופר"ת דשתי טבילות זו אחת לפני ההוא כדי לקבל ההוא והוא היא צלילה כדמי דמכר צמקת יצמות (דף מו: ז) ואחת לאחר ההוא והיינו היא דכתיבא בקרא והיא היא היא צמקת ויהי נמי משמע פ"ב דכריתות (דף ע.) דאיכא טבילה לפני ההוא דקאמרינן מה אבותיכם ולא נכנסו לצרית אלא צמלה וטבילה והרצאת דמים והרצאת דמים נפקא לן מויזרוק את הדם וטבילה נפקא לן משום דגמירי דאין ההוא צלילה לפנייה כדי לקבל ההוא והוא פרה צמקת אותה ההוא עומדת ואם כן צריך טבילה לפנייה וגם צריך טבילה לאחריה דהא נספרי קמני שאם הקדים טבילה לזה עשה לא עשה ולא כלום אלמא שיש טבילה לאחר ההוא כדמשמע תוס' ואחת קודם ההוא כדמשמע בכריתות וצממה מקומות בגמרתנו שמוכר טבילה לפני ההוא ומ"מ קשה הכא צלילה כדפרישית ואי צלילה דלפני ההוא כדמשמע

(א) ע"י מה ע"כ. ונמשכה טבלה ביום שאלמתי כי י"ע"ט

(א) ע"י מה ע"כ. ונמשכה טבלה ביום שאלמתי כי י"ע"ט

עין משפט
גר מצוה

לו א טו"ע"ע א"ח סימן
מפני ע"פ: פ
לו ב מ"י פ"א מלכות
מלה הלכה ס סמ
עשין כח טו"ע"ע י"ד ס'
רפס ע"פ: פ
לח א מ"י פ"א מלכות
מקואות הלכה ו סמ
עשין רמת:
לפ ד מ"י פ"א מל'
פרה ארומה הלכה א
סמ עשין רגל:
ב מ"י מ"י פ"א מלכות
מקואות הלכה ט
סמ לאין ק"ל ועשין רמ
טור י"ד סימן קפג:

רבינו חננאל

ופריקין לעולם תרווייהו
ר' יהודה היא והא דתני
חרש תורם לבתחילה
ומתניתין
דיריה,
דאוקימא דאיבעד והא
דמני ואם ב"ח יצא תני לה
ר' יהודה שמייה דרביה,
דמני אומר ר' יהודה אומר
משום ר' אלעזר בן עזריה
הקורא את שמע צריך
שישמיע לאזנו שנאמר
שמע ישראל, השמע
לאזניך לתחילה מה
שאתה מוצא מפיו. ר'
מאיר אומר כשהוא אומר
אשר אנכי מצוך היום על
לבבך, אחר כוננת הלב הן
הן הדברים, כלומר אין
צריך להשמיע ואפילו לא
הוציא הדברים מפיו אלא
ביד לבד יצא. והדר
אוקימה מתניתין ר'
יהודה לתחילה לא יקרא
החרש ואיבעד אם קרא
יציא. וכן אם ביד לבד
לתחילה לא, אבל
בידיעבד יציא, והא דתני
חרש תורם לבתחילה ר'
מאיר היא. ונציא אבר ר'
קטן הייתי וקראתיה
מביאין ראייה מן המתיר.
וקיימא לן כלישנא בתרא
דרב יוסף דאמר (בכרית
טו, ב) מחלוקת בקריית
שמע אבל בשאר מצוות
דברי הכל יציא. ואמר רב
חסדא אבר ר' שילא
הלכתא כו' יהודה, ועוד
אמר הלכתא כו' יהודה
שאמר משום ר' אליעזר בן
עזריה. הילכך לתחילה
לא מקמיין חרש מרבר
ואינו שומע להפסד על
שמע ולכרך ברכת המזון
ואי עבד שפיר דמי.
ירושלמי ר' יוסי אומר
כתיב והזאת למצותיו,
השומע לאזניך מה שאתה
מוצא מפיו. בר קפרא
אמר צריך לקרואה בפני
הנשים והתקנים שהן אף
היו בספק נפשות.
(מתני') אין קורין את
המגילה אלא ביום,
שנאמר והימים האלה
נזכרים ונעשים וגו', ביום
ולא בלילה. והני מילי
בקריתא של יום, כדקנין
ולשנותה ביום. ולא
מודלין, דכתיב וביום
השמיני ימול. ולא טובלין
ולא מלין, דכתיב והוא
השחר על המזא ביום
השלישי, ואיתקש טבילה
לחואה שנאמר והוא
ורחין. אלו כולן וכן